

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 10. Hadrianus Papa objecta sibi diluit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

amicum vestrum, cujus quidem fervor pro reformatione Ecclesie non nihil remisit, ex quo satis dure a defuncto Pontifice habitus fuit; unde etiam Imperatoris partibus adhæret. Rogo, ut eum ad meliorem mentem reducere satagatis, quippe hujus viri auctoritas, qua & apud Imperatorem & apud Papam valet, Ecclesie utilissima foret. His Anastasius adjecit Annotationem hujusmodi: Obtestor vos, ut omnes Galliarum Metropolitanos illud imprimis moneatis; ne sub prætextu propriam recuperandi auctoritatem ad memoriam defuncti Pontificis deprimendam operam jungant. Nemo enim unquam Nicolaum accusavit, & nemo jam est, qui mortui causam dicat. Nunquam cuicumque Hæresi consensit, sicut falso præsumitur; sed bono zelo ductus omnia egit. Itaque per Deum vos obsecro, generosum pectus talia contra Pontificem defunctum machinantibus vigore Sacerdotali objicite. Actum est de auctoritate hujus Ecclesie, si hæc locum habeant.

§. X.

Hadrianus Papa objecta sibi diluit.

Causæ omnino non erant nullæ, cur Anastasius timeret, ne memoria Nicolai læderetur, & Acta abolerentur; nam

Sæculum IX.
A. C. 867.

Sæculum IX. nam complures non sine scandalo cre-
 didere, Hadrianum animo constituisse, A. C. 867.
 illa rescindere. Aliis econtra minime
 probabatur, quod Nicolai Antecessoris
 sui vestigiis insisteret. Quippe in Pon-
 tificem ordinatus nihil antiquius habuit,
 quam in Bulgariam dimittere Domini-
 cum & Grimoaldum Episcopos, quibus
 hæc legatio a Nicolao, paulo ante quam
 moreretur, destinata fuerat, jamque ul-
 tima mandata acceperant. Tantum de-
 leto Nicolai nomine suum Hadrianus po-
 ni iussit. Iphis iter ingressis, Papa ab
 Imperatore Ludovico obtinuit, ut Gau-
 dericus Episcopus Velitrensis, Stephanus
 Episcopus Epesinus, & Joannes Simon-
 des, adversariorum suorum criminatio-
 nibus delati, ab exilio revocarentur. Ip-
 se Imperator, quoscunque in carceri-
 bus crimine læsæ Majestatis accusatos
 detinebat, libertate donavit. Tum Ha-
 drianus, quod Antecessor ipsius proposi-
 tum sibi habebat, Ecclesiam a se fundi-
 tus erectam, cum triplici æquæductu,
 picturis decorari curavit. Hac Ecclesia
 illarum, quæ in Laterano erant, nulla
 ornatior.

Hæc omnia Nicolai Papæ adversariis
 ansam præbuerunt, ut publice dicerent,
 scriberentque, Hadrianum Papam esse
 Nicolaitam. Rursusque, cum ex nu-
 mero hominum sibi infensorum non nula

los apud se patienter toleraret, alii Sæculum IX.
A. C. 868.
suspiciabantur, Acta Antecessoris sui ab-
rogaturum. Unde etiam omnes Episcopi Occidentis, datis ad eum solemnibus literis hortati sunt, ut memoriæ Nicolai Papæ honorem haberet. Quod forte Anastasii Bibliothecarii & Adonis Viennensis conatibus adscribendum.

Interim Romæ quidam Monachi tam ex Græca, quam ex aliis nationibus ab ejus Communionem per aliquot dierum spatium secreto abstinerunt; quare Papa, cum Feria sexta Septuagesimæ vigesima prima Februarii (si id anno 868. factum) iis prandium de more parasset, solito plures invitavit, aquam lavandis manibus ipse præbuit, cibum & potum ministravit, quin etiam, quod nullum Antecessorum suorum fecisse meminerat, ipse manducantibus assedit. Ceterum toto prandii tempore Hymni spirituales decantabantur.

Mensa remota, Pontifex in pavimento coram omnibus procumbens dixit: *Rogo demississime, Fratres mei, orate pro Ecclesia Catholica, pro Filio nostro Christianissimo Ludovico Imperatore, ut ei Deus Saracenos, ad pacem & quietem nostram, subjiciat. Orate etiam pro me, ut mihi vires det, Ecclesiam suam amplissimam gubernandi.* Hic omnes exclamare; multo magis oportere, ut ipse
Hist. Ecclesiast. Tom. XII. S pro

Sæculum IX. pro ovibus suis oraret, & ipse obortus
 A. C. 868. lacrymis addidit: *Quandoquidem oratio*
 Pontifex Ha- *facta pro illis, qui sanctissime vixerunt,*
 drianus lau- *est potius gratiarum actio, rogo vos, ut*
 dat Nico- *Deo gratias agatis, quod Dominum meum*
 laum. *& Patrem meum Sanctissimum & or-*

Aug. Enchi. thodoxum Papam Nicolaum Ecclesie sue
 6. 110. *donaverit, quam velut alter Josue de-*
fenderet. Tunc vero omnes Monachi

Jerosolymitani, Antiocheni, Alexandri-
ni, & Constantinopolitani, quorum alii
qui a Principibus missi fuerant, aliquan-
diu vocem tenuerunt, inexpectato gau-
dio attoniti. Deinde vero exclamare:
Laudetur Deus! Laudetur Deus! quod
Ecclesie sue Pastorem dederit, Antecesso-
rum suum honorantem. Cedat invidiarum
maligni rumores dissipentur! Tum tertio
repetere: Vivat Dominus noster Hadria-
nus, a Deo Summus Pontifex & Papa
universalis electus! Ipse manu silentium
imperans dixit: Sanctissimi & Orbodo-
xi Domini Nicolai, quem Deus Summus
Pontificem, & Papam universalem consti-
tuit, sit æterna memoria! alteri Elic
vita & gloria perpetua! alteri PHILIP-
NEES, æterno Sacerdotio digno, Salus
perpetua! Pax & gratia Sæctoribus e-
jus! Hæc ab omnibus tertio repetita.

Hadriano Papæ non minus curæ fuit
 hac super causa apud Episcopos Francie
 se purgare, quod ex prima Epistola ad
 eos

eos data dispicitur. Hæc die secunda Sæculum IX.
 Februarii, Indictione prima, nempe anno A. C. 868.
 octingentesimo sexagesimo octavo, scri-
 pta, & responsum est ad Epistolam Sy-
 nodicam Concilii Trecentis. Nam A-
 ctardus, qui eam detulit, Romam perve-
 nit Nicolao Papa jam mortuo, & Hadria-
 no ordinato, atque Hadriani responsum
 in Franciam pertulit Sulpitius Legatus
 Wulfadi, Archiepiscopi Bituricensis, cui
 etiam per omnia favet. In eo enim
 Papa loquitur in hunc modum: *Inno-*
centia Fratris nostri Wulfadi Episcopi
& sociorum ipsius, quæ ad breve tempus
premebatur, vestro beneficio solis lumine
clavio evasit. Idcirco confirmamus &
approbamus iudicium vestrum, idque pre-
cibus vestris damus, ut Wulfadus Epis-
copus Bituricensis Pallio uti possit, quod
Antecessor noster lubentissime concessisset,
si quæ modo misistis accepisset. Facimus,
quod ipse, si viveret, facere voluisset. I-
taque cum vobis, quæ petitis, concedamus,
rogamus, ut & vos Nicolai Papæ nomen
libris & diptychis Ecclesiarum vestrarum
inseriris, illud in Missa memorari jubea-
tis, atque id ipsum Episcopis Confratri-
bus vestris demandetis. Hortamur quo-
que, ut tam verbis quam scriptis forti-
ter resistatis Principibus Græcis, aliis-
que, præsertim Clericis, qui vel contra
defuncti Pontificis personam, vel ejus De-
cretis

Sæculum IX.
A. C. 868.

ep. 35. to. 8.
Conc. p. 939.

creta quidquam moliri præsumunt. Scitote enim, si quid hic locorum contra ejus memoriam fuerit tentatum, nos nunquam consensuros. Nihilominus nolumus esse illis inexorabiles, qui postquam congrue satisfecerint, Misericordiam Sacræ Sedis implorabunt; si modo facta propria excusent, non vero accusent Magnum Pontificem, qui nunc coram Deo stat, & quem in vivis agentem nemo arguere ausus est. Estote hac super re vigiles & constantes, & quid agatur omnes Episcopos transalpinos edocete. Quippe si hæc ea vel ejus Decreta damnentur, nemo vestrum speret, firma fore, quæcunque ipsæ statuerit.

Haud multo post, nempe sexta Maii eodem anno 868. Hadrianus Papa data Epistola ad Adonem Archiepiscopum Viennensem, exhortantem se, ut Antecessoris sui Decreta tueretur, dicit: *Eodem vigore ea defendam, quo mea tueor; si vero Antecessorem meum illorum temporum adjuncta ad severitatem adhibendam compulerunt, nihil obsistit, quo minus nos clementia utamur, si id negotiorum ratio postulaverit.*

§. XI.

Papa Lothario licentiam veniendi Romanam tribuit.

to. 8. p. 909.

Ubi Rex Lotharius mortem Nicolai Papæ